

SLUŽBA KÁZANIA PRI SOBOTNÝCH BOHOSLUŽBÁCH				
Zbor/dátum	4	11	18	25
Trnava	D. Dubovský	P. Cinčala	K. Badinský	
Sereď	K. Badinský	F. Kolesár	Z. Jungová	S. Ondrušek
Piešťany	Z. Jungová	K. Badinský	M. Kern	

	PRAVIDELNÉ TÝŽDENNÉ STRETNUTIA	MIESTO	ČAS
Štvrtok	Modlitebné stretnutie	on line	19:30 hod.
	Stretnutie učiteľov sobotnej školy	on line	20:30 hod.
Piatok	Študijná skupina - Genezis	on line	19:00 hod.
Sobota:	Sobotná škola	zborny	09:00 hod.
	Kázanie z Božieho slova (on-line/trnava.casd.sk/YouTube)		10:45 hod.
	Popoludňajšia pobožnosť		14:00 hod.

NARODENINY:

„Zákon Hospodinov je dokonalý, občerstvujúci dušu; svedectvo Hospodinovo verné, ktoré robí prostého múdрым.“ (Žalm 19,8)

Trnava	Sereď
1. Jana Sýkorová	10. Jarmila Vančová
6. Ivana Dubovská	10. Dávid Zachar
6. Erika Novanská	25. Naďa Jakubechová
8. Ferdinand Varga	20. Helena Valkyová

Pokračovanie zo str. 3

Tento akt úplného podriadenia sa nie je to isté ako naše počiatočné podľahnutie jemnému tlaku Ducha Svätého, ktorý mení smer nášho života. V tejto fáze sme stále príliš pod vplyvom hriechu a náš pohľad je príliš skreslený na to, aby sme pochopili dosah nášho rozhodnutia. Boh chce úplné podriadenie našej vôle, nášho srdca, našej mysle a nášho tela ako vedomú a dobrovoľnú obeť. Toto je význam vstupu do Božieho kráľovstva. Vyhlásenie: „Telo rodí telo, ale Duch rodí ducha“ znie tak jednoducho a je to prirodzený zákon. „Telo“ tu znamená ľudskú prirodzenosť v zmysle prirodzenosti skazenej hriechom. (KB)

KONTAKTY:	BOHOSLUŽBY:	DOP / POPOLUD.
Zbor Trnava, Kapitulská 23; trnava.casd.sk		9.00 / 14:00 hod.
Zbor Sereď, Školská 1, Dom kultúry 1. poschodie; sereď.casd.sk		9:00 / 13:30 hod.
Zbor Piešťany, Zavretý kút 113; piestany.casd.sk		9:30 hod.
Kazateľ: Karol Badinský, ☎ 0905 302 793, kbadinsky@gmail.com		

CIRKEV ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA	
TT ADVENT	JÚL 2026
SPRAVODAJ PRE ZBORY TRNAVA, SEREĎ A PIEŠŤANY	

MUŽ, KTORÝ PRIŠIEL V NOCI

(Ján 3,1-21)

Nikodém je typickým predstaviteľom farizejského judaizmu. Kládol dôraz na dôsledné dodržiavanie Zákona a tradície starších. Pre verného farizeja to bola cesta spásy. Pochádzali zo strednej židovskej triedy a neboli kňazmi ani levitmi. Napriek tomu mali veľký vplyv medzi Židmi. Nemali žiadny osobný záujem na obchodovaní v chráme (to podporovali saduceji). Farizejov preto nemuselo znepokojiť Ježišovo vyhnanie z chrámu, alebo ho dokonca mohli uvítať. Nie je teda žiadny problém s tým, že k Ježišovi prišiel popredný farizej hneď po očistení chrámu.

Pravdepodobný dôvod jeho nočného príchodu je, že nechcel byť videný s Ježišom, a preto bol opatrný. Tým by totiž riskoval svoje postavenie v židovskej spoločnosti. Iný dôvod mohol byť ten, že nechcel byť ničím a nikým rušený a chcel si nechať dlhší čas na rozhovor. Najdôležitejšie je zrejme to, že napriek predsudkom a negatívnym správam, ktoré počúval o Ježišovi sa rozhodol prísť sám a presvedčiť sa kto je Ježiš. Je lepšie prísť aj s predsudkami a obavami ako neprísť vôbec. Ježiš sa k jeho spôsobu návštevy nijako nevyjadril.

„Učiteľ, ktorý prišiel od Boha“ – Nikodém oslovuje Ježiša úctivo, dokonca ho nazval učiteľom – napriek tomu, že Ježiš nemal formálne vzdelanie. Tým vyjadril aký dojem zanechali na ňom Ježišove znamenia, zrejme hlavne to, čo vykonal v chráme. Pravdepodobne veľa Židov vedelo, že kupčenie do chrámu nepatrí a poznali aj dôvod prečo vplyvným ľuďom v národe záleží, aby ten obchod udržali v chode.

Slovo „vieme“ v množnom čísle naznačuje, že Nikodém hovorí za skupinu podobne zmýšľajúcich ľudí. Oni vedia, že to, čo robí Ježiš odkazuje na spojenie s nebom. Za úctivým oslovením Nikodéma však nasleduje určitá rezervovanosť. „Áno si veľký učiteľ, prišiel si od Boha, ale chceš snáď o sebe tvrdiť niečo viac? Chceš dať za pravdu tým, ktorí hovoria, že si Mesiáš? Nechcel by si mi podať nejaké ďalšie „znamenia“, aby som sa aj ja mohol lepšie zorientovať kto vlastne si? Teda naznačuje, že by si prial, aby témou rozhovoru bola identita Ježiša

z Nazareta. Pán Ježiš však vedel, že na skutočnú odpoveď o tom kto je, nebol tento muž pripravený a tak On určil o kom (o čom) budú spolu hovoriť.

Pán Ježiš odpovedá aj keď nepadla žiadna otázka. Je to reakcia na to, čo nebolo vyslovené a sám určil tému rozhovoru. Bude hovoriť o tom, čo Nikodém najviac potrebuje, aj keď to pre Nikodéma nebude príjemné. Ježiš vie čo človek potrebuje, a preto je potrebné nechať sa Ním viesť. To je ďalším dôkazom toho kto je Ježiš. Vie, kto k Nemu prichádza a aké sú jeho duchovné potreby. On tým ukazuje kto je. Nebudú sa rozprávať ako učiteľ s učiteľom, ale ako Spasiteľ s hriešnikom, ktorý potrebuje záchranu. Preto, aby Nikodém mohol uznať a veriť, že Ježiš je Mesiáš potrebuje znovuzrodenie.

„*Narodiť sa znova*“ má ešte ďalší význam – narodiť sa zhora. Teda nové narodenie, ktoré má svoju príčinu hore, v nebi. Človek sa musí narodiť znova, ale k tomu môže dôjsť len zhora. Znovuzrodenie je Boží čin, ktorým je človekovi darovaný večný život.

„*Nemôže uzrieť*“ – farizeji verili, že na Božie kráľovstvo majú nárok, pretože sa narodili ako Židia a tým, že sa formálne hlásili k viere. Ježiš naproti tomu hovorí, že bez znovuzrodenia, teda duchovnej premeny, to nie je možné. Nie je to otázka rodovej alebo náboženskej príslušnosti, ale osobnej duchovnej skúsenosti. On a jemu podobní sa domnievajú, že vedia všetko potrebné pre vstup do Božieho kráľovstva. V skutočnosti nepoznajú ani základný predpoklad k spaseniu. Božie kráľovstvo je pred človekom skryté. Na to nestačí teologické vzdelanie ani logické myslenie.

„*Ako sa môže narodiť človek, keď je starý?*“ Nikodémova odpoveď (otázka) je oveľa hlbšia ako sa na prvý pohľad zdá. V jeho srdci bola veľká nenaplnená túžba. Je to ako keby s nekonečnou túžbou povedal: „Hovoríš o znovuzrození; o tejto radikálnej, zásadnej zmene, ktorá je tak potrebná. Viem, že je to potrebné, ale podľa mojich skúseností je to nemožné. Nič by som si neprial viac, ale ako ja, dospelý muž by som toto mohol zažiť? Proces narodenia, ktorý je na začiatku života sa nedá zopakovať.“ Nikodém nespochybňoval potrebnosť tejto zmeny; tú poznal až príliš dobre; spochybňoval jej možnosť. Nikodém čelí večnému problému človeka, ktorý sa chce zmeniť, ale nedokáže sa zmeniť sám.

Židia vedeli všetko o znovuzrození. Keď sa človek iného vierovyznania stal Židom a bol prijatý do judaizmu modlitbou, obetou a krstom, bol považovaný za znovuzrodeného. „Prozelyta, ktorý prijme judaizmus, je ako novonarodené dieťa“ hovorili rabíni.“ Zmena bola tak radikálna, že všetky hriechy, ktoré spáchal pred svojím prijatím, boli zmazané, lebo teraz bol iným človekom.

Ježiš pokračuje v tom čo povedal. Znovu použil dvojitý dôraz – „Amen, amen“; „Veru, veru“, aby ukázal neomylnú istotu a dôležitosť toho, čo hovorí. Pán uvádza dva prostriedky ako je možné znova narodenie uskutočniť Duchu a vodu.

Znovuzrodenie začína odsúdením seba samého, pretože nám Duch ukázal naše hriechy, odlúčenosť od Boha. A my sme pochopili, že v hriešnom stave, ktorý ovládol človeka, nemôžeme vstúpiť do neba. Ján Krstiteľ privádzal ľudí k zamysleniu o potrebe očistenia. Ježiš akoby sa pýtal Nikodéma: „Bol si pri Jánovi Krstiteľovi? Dal si sa pokrstiť? Podvolil si sa tam u neho krstu, aby si mohol byť očistený a ísť smerom k nebeskému kráľovstvu? Alebo sa stále domnievaš, že to nepotrebuješ a že sa to ani nedá uskutočniť?“

„*Narodiť sa z vody*“ - tu sa výrazom „voda“ zjavne označuje „krst“. Krst praktizovali Židia prijímaním pohanov ako prozelytov. Vykonal to aj Ján medzi Židmi; a Ježiš hovorí, že je to obrad jeho nasledovníkov a znak a pečať obnovujúceho vplyvu Ducha. Ježiš povedal: „Kto uverí a pokrstí sa, bude spasený.“ (Mar 16,16) Aby však Nikodém nemohol predpokladať, že to bolo všetko, čo bolo myslené, dodal, že je nevyhnutné, aby sa tiež „narodil z Ducha“. To sa predpovedalo o Spasiteľovi, že má „*krstiť Duchom Svätým a ohňom*“ (Mat 3,11). Týmto je jasne myslené, že srdce musí byť zmenené pôsobením Ducha Svätého; že treba opustiť náklonnosť k hriechu; človek musí činiť pokánie z hriechu a obrátiť sa k Bohu. Musí sa zrieknuť všetkých svojich zlých sklonov a odovzdať život modlitbe a svätosti, miernosti, čistote a dobrotivosti. Táto veľká zmena je v Písme jednotne pripísaná Duchu Svätému (Tít 3,5; 1.Tes 1,6; Rim 5,5; 1.Pet 1,22).

Náš Spasiteľ hovoril o nevyhnutnosti a povahe nového narodenia. Narodenie je začiatkom života. Znovu sa narodiť, znamená začať žiť nanovo, ako tí, ktorí prežili veľa zlého. Musíme mať novú povahu, nové princípy, nové city, nové ciele, nové spôsoby, nové prístupy. Prvým narodením sme boli nakazení hriešnosťou, ktorá sa stala súčasťou ľudského života po páde do hriechu. Boli sme formovaní v hriechu; preto je teraz potrebné nové stvorenie. Nemohlo sa zvoliť silnejšie vyjadrenie, ktoré by znamenalo veľkú a najpozoruhodnejšiu zmenu stavu a charakteru. Musíme byť úplne odlišní od toho, čo sme boli predtým, pretože to, čo začína byť, nie je a nemôže byť rovnaké s tým, čo bolo predtým.

Je dôležité poznamenať, že Ježiš rozlišuje medzi novým zrodením a našou odovzdanosťou Božej kontrole. Boh nám dáva nové srdce, aby sme sa mu mohli podriadiť z vlastnej slobodnej vôle. (pokračovanie na str. 4)